

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Egy kormánypárti beszámoló.

Pécs, 1898. június 3.

A kormánypártnak egy vezérlő tagja, az egész magyar alkotmányosdi komédia színpalán mögötti főrendezőjének, Tisza Kálmánnak intimusa, Hegedüs Sándor, tegnapelőtt beszámolót tartott kolozsvári választóinak, természetesen azzal a céllal, hogy ebből megtanulhassa mindenki széles hazában, mihez tartsa magát, milyen nézeteket valljon a fennforgó zavaros helyzetben az aktuális kérdések felől, ha a kormánynak kézzel markolható jóindulatát a maga számára biztosítani akarja.

Mert bizony a hívek táborában már-már veszedelmes zavar keletkezett, a mit nem is lehet csodálni, ha figyelembe vesszük, hogy a kormány hivatalos és félhivatalos nyilatkozatai az utóbbi időben egymással oly ellentmondók voltak, hogy a benfenteseket kivéve, a kik ismerik ezeknek a furcsa manővereknek titkos rugóit, minden más halandónak megzavarhatták a fejét.

Pár héttel ezelőtt a kormánypárt vidéki mamelukjai, felbátorodva a kormány központi szócsövei által ütött zajos harci riadón, egyszerre veszedelmes dentumógekké váltak, a kik mennyre-földre esküdöztek, hogy nem engedik magukat az osztrákok által továbbra is kiszípoloztatni

s követelték a vámsorompók felállítását az osztrák határon.

Persze nem tudták a jámborok, hogy az a harci trombita, mely az elválasztási indulót harsogta, nem nekik szól, hanem az osztrákoknak, hogy észre térítse őket, hogy ne rugják el maguktól a magyar birkát, hanem kegyeskedjenek azt tovább is nyírni. Most aztán, hogy az osztrák sógor nem elégszik meg a gyapjuval, hanem a birka bőrét is akarja, természetesen egyszerű vidéki észjárással bajos is lenne megérteni azt a frontváltást, mely a korábbi tüzelésnek rögtön beszüntetésében s a korábban már elhatározott gazdasági különválásnak az ország végromlását felidéző veszedelem gyanánt való feltüntetésében nyilvánul.

Ezért kellett megszólalnia a vidéken az uralkodó párt egy vezérlő politikusának, hogy visszatérítse a báránycákat az önálló közigazgatási legelőről a közös vámtérület aklába. A kiegyezési és kvótakérdés fejtegetése Hegedüs beszámolójában elég homályos ugyan, de hát az nem is szükséges, hogy a góbék a magasabb politikát meg is értsék, elég, ha megértik a végső konzekvenciát, ezt pedig elég világosan a szájukba rágták a beszámoló honatyja, a mikor kijelentette, hogy a *kiegyezésnek és a kvótának létesülnie kell.*

Kissé furcsa logikával hozta ugyan ki Hegedüs az általa előrebocsátottakból ezt

a végkövetkeztetést, de hát a politikusok más szabályok szerint gondolkoznak, mint más közönséges halandók. Azt mondta ugyanis Hegedüs, hogy a kiegyezésnek, mint minden egyezkedésnek egyik és másik részről koncessziókat kell tartalmaznia s azért a kiegyezést *nem kell minden áron elfogadni, de méltányos uton, kölcsönös engedékenységgel létre kell hozni.* Azt is kijelentette, hogy ezt az engedékenységet, a kívánt méltányosságot az osztrákok szem elől tévesztik, mert a javaslatokat az elfogultság, a szenvedély *a politikai szenvedélyek játéklabdájává súlyosztotta.* Azért reményei a kiegyezés tekintetében folyton csökkennek, folyton apadnak, de azért dacára annak, hogy a másik egyezkedő fél sem méltányosságot, sem engedékenységet nem tanusít, a kiegyezésnek mégis létesülnie kell.

Jól tudja mindenki, Hegedüs talán jobban, mint más, hogy ilyen viszonyok közt Ausztriával a kiegyezést megcsinálni nem lehet, még ha a kvótát túlságos engedékenységgel meg is emeljük annyira, hogy egyik egyezkedő félnek a helyzete se billenjen rosszabbra, hogyan képzei tehát Hegedüs, hogy az mégis létesülni fog?

Mert a való tényekkel homlokegyenest ellenkezik, hogy a kiegyezés azért nem létesülhet, mivel azt a kvóta kérdésével bonyolították össze. Ausztriában a mi kvótánkat a kiegyezésre való tekintet nélkül

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Utoljára.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Kedves Jenny! Ugy-e nem veszi rossz néven, hogy így szólítom meg. Hisz mindig így is hívtam s azt hiszem, hogy tán egy kevés jogom is van hozzá.

Régóta ismerem már. Együtt cseperedtünk föl; együtt szaladgáltunk, együtt szedtük a virágot, kergettük a himes pillangókat. Együtt szőttük azokat a fiatalos ábrándokat, melyekkel úgy telve van a fiatal szív.

Egyszerre is komolyodtunk meg. A gyermekből ifju lett, komoly, törekvő ifju s a vidám, bohó gyermekleányból viruló, érett hadjadon.

És ekkor megváltozott a viszony közöttünk. Többé nem a játszótársat tekintetem magában Jenny, hanem a nőt.

Félnék tartózkodással közeledtem magához, s ha jól emlékszem rá, még el is pirultam, mikor rám emelte azokat a meleg, ibolyakék szeméit.

De azért, mint régen, most is kerestem a társaságát. Örültem, ha maga mellett lehettem, ha szavát hallhattam, ha kezét foghattam. És úgy láttam, hogy maga is szívesen időzik az én társaságomban.

Mikor együtt ültünk ott maguknál a kis kék szalonban, én nem törődtem a többiekkel. Maga is unottan hallgatta azoknak a régi jó fiuknak megszokott léhaságait s kereste az alkalmat, hogy velem lehessen.

És mikor így együvé kerültünk, akkor mintha vidámabbnak, színesebbnek tűnt volna föl minden.

Pedig ugy-e, alig beszélünk egymással? És ha beszélünk, akkor is kerültük a léhaságokat s komoly, nekünk nagyon is komoly dolgokról beszélgettünk.

Mi megértettük egymást. Lelkünk összeforrt tán tudtunk, akaratunk nélkül s nélkülözhetetlenekké lettünk egymásra nézve. Szükségünk volt egymásra.

És egyszer eljött az idő, midőn tudatára ébredtünk annak, hogy lelkünkben új érzelem fakadt. Emlékszik-e még rá Jenny?

Mikor ott voltunk maguknál künn a kertben. Sokan voltunk együtt. Maga, mint házi kisasszony mindenütt ott sürgött-forgott, mindenkihez volt egy jó szava, kedves mosolya.

Hozzám is szólt, rám is mosolygott, tán épen úgy, mint a többire. De nem volt ideje hosszabb ideig foglalkozni velem.

És én akkor úgy éreztem, hogy lelkembe valami keserű, előttem eddig ismeretlen érzés költözött. És mikor láttam, hogy maga édes Jenny hosszasan, sokáig beszélgetett a fiatal szolgabíróval, akkor szívembe tódult a vér, elsápadtam.

És ekkor megtudtam, hogy szeretem magát Jenny.

De nem szóltam magának róla soha, ugy-e? Félttem feltárni lelkemet. Félttem azért, mert hátha nem talál visszhangra az érzelem az ön lelkében s akkor vége a mi poetikus barátságunknak is. Pedig ezt nem nélkülözhettem, erre szükségem volt. És ezután még jobban, mint eddig.

Csak vártam és vártam. Azt hittem, hogy majd eljön az idő, a midőn a maga lelkéből is kipattan magától az az érzelem, a mely az enyémet fogva tartja és akkor úgy is megértjük egymást, csak úgy, mint eddig. De hát nem így történt.

Megmaradtunk jó barátoknak s lassanként valami mentori szerepet erőszakoltam magamra önnel szemben. Mintegy szuggeráltam magamnak, hogy nekem szerepem van az ön életében Jenny; nekem vigyáznom kell magára.

Mint árnyék kísérttem mindenüvé, vigyáztam minden lépésére.

Előre kiszineztem magamnak az ön életét. Meleg, puha színeket használtam e képhez, s megvallom, elég önző voltam magamat állítani a kép előterére, oda, maga mellé.

Egyszer aztán vége lett mindennek. Éreztem, hogy szerepemet eljátszottam a maga oldala mellett. Többé nincs szüksége rám. Ezután maga akar haladni egyedül a saját maga által kijelölt uton.

Fájt ez a tudat, fáj még most is. Érzem-

akarják felemelni s hallani sem akarnak arról, a mit a magyar kormány hangoztat, hogy t. i. kvótákat csak annyival engedjük emelni, a mennyivel javul a helyzetünk a kiegyezés révén. A kvóta sem létesülhet tehát úgy, mint azt Hegedüs mondta, hogy helyzetünk ne billenjen rosszabbra, mert az osztrákok épen azt vitatják, hogy a mi helyzetünk az eddigi kvóta mellett sokkal jobb volt, mint annak igazság szerint lennie kellett volna, következésképp eddigi jó helyzetünkben engednünk kell s a kvótát annyira emelnünk, hogy ne legyünk tovább a velük szemben igazságtalan, mostani kedvező helyzetünkben.

Mindezeket figyelembe véve, Hegedüsnek is be kell ismernie, hogy olyan kiegyezés és kvóta létesítése, a minőt ő körülírt beszámolójában, a lehetetlenségek sorába tartozik, s ha ennek dacára mégis azt mondja, hogy annak létesülnie kell, akkor azt nem gondolhatja másként, mint hogy az igazságtalan, a politikai szenvedélyektől elvakult egyezkedő fél helyett egy másik féllel kell az egyességet megkötnünk, a kiben megtaláljuk az egyezkedéshez szükséges kölcsönös méltányosságot és engedelemet.

Ez a másik fél nem lehet más, mint Ausztriának abszolút hatalommal rendelkező kormánya, a mely a renitens alkotmányos szervek helyébe lép. Ide lyukad ki tehát az egész beszámoló a helyes logika világánál s ez hiven visszatükrözi a kormány álláspontját, a mely inkább kész részt ütni az általa örökérvényűnek hirdett hatvanhetes törvényen, csak hogy megfelelhessen a bécsi udvari körök parancsának, a mely a közösséget még gazdasági téren is feltétlenül fentartani rendeli.

Hogy a törvény közös érdekű ügyekre nézve csak Ausztria alkotmányos képviselőjével engedi meg az érintkezést s az ország önálló rendelkezési jogát fenntartja a gazdasági ügyekre nézve, ha közösségre való szövetség az alkotmányos Ausztriával nem létesül: az nem fenyegeti a kormányt.

gős, szentimentális leszek. De nem akarok az lenni.

Bocsásson meg édes Jenny, hogy eddig is oly hosszan untattam a — multtal. De nem tehetek róla.

Amint végig olvastam kedves levelét, mely itt fekszik előttem, a belőle kiáradó ibolyaillat egy kissé elkábított. Ugy éreztem, hogy ez az illat finom por alakban rászáll az agyamra és mámorba ringat. És e mámorban a multba tévedt lelkem. A multról irtam magának hosszú, unalmas sorokat akkor, mikor a jövőről akartam írni.

Igen a jövőről, a maga jövőjéről Jenny. Hisz maga akarta így, maga adta az agit.

Azt írja levelében, hogy mondjam el véleményemet az ön szándékáról, elhatározásáról.

Meglepett vele, mondhatom. Tehát újra hozzám fordul, mint azelőtt régen, mikor még ott éltünk együtt a mi kis, külön világunkban.

Hizeleg nekem a tudat, hogy tőlem kér tanácsot. És aztán elszomorít. Miért?

Sok ideig elvult nélkülem Jenny és most még egyszer és — utoljára hozzám fordul. Jó, én válaszolok. Nekem sok a mondani valóm.

Ön tehát színésznő akar lenni, amint írja. A szíve, a lelke hajtja erre a pályára s érzi, hogy boldog lesz, hogy hír, dicsőség lesz kísérelője útjában.

Még az is kitelik tőle, hogy az ennek útjában álló törvényt sem fogja módosítani, hanem ráfogja, hogy az egyoldalú császári rendelettel dekretált közösség alkotmányos uton jött létre, mert hisz a híres 14-ik paragrafus Ausztria alkotmányában van benne.

S ebben talán igaza is lehet, mert a császár-paragrafussal való kormányzás van legalább is olyan alkotmányos, mint a kormány akaratától függő három milliós többség uralma Magyarországon.

H i r e k.

Pécs, 1898. június 3.

Levél.

Talán a gyöngybetűs levélpapírt Titokba csurgó könyved itta által, Bár kinod, szenvedésed elfödéd A csalfa jókedv rózsafátyolával. Tán a felöletek jött déli szellők Sugták fülembé fűrgé hajnalon Titkolt sóhaját lázas ajkadnak: Beteg, beteg vagy, édes angyalom!

S miattad bárha aggalom gyötör, Jaj, nem lehet hozzád repülni még sem: Mert én leköttem minden percemet, Eladtam olcsón minden cseppnyi vérem. Az élet gondja asztalhoz bilincsel, Sürgős kötelmek sulyos átka nyom — Nem, nem lehet szívem szavát követve Hozzád sietnem, édes angyalom!

Én hűsítgetném égő homlokod Szagos virággal megrakott kezemmel, Én őrizgetném lázas álmaid A csillagoknál éberebb szemekkel. Az én örök, mindenható szerelmem Győzelmet ülne bármilyen bajon, Elűzné a halált is . . . Óh csak én most Otthon lehetnék, édes angyalom!

Miközben alszol, puha fürteit Selyemhajadnak lopva simogatnám, S ha már sokálnám hosszú álmomat, Egy csendes, lassu csókkal megzavarnám. Tréfálnék aztán össze-vissza, míg egy Mosoly fakadna sápadt ajkadon És rám nevetnél égszemekkel . . . Óh, csak Otthon lehetnék, édes angyalom!

Mosolygok Jenny, akaratlanul is. Ne vegye rossz néven e mosolyt.

Ön, a komoly, gondolkodó leány, színésznő akar lenni!

Már látom, mint csomagol lázas sietséggel, mint hány össze-vissza mindent idegesen. Jól van Jenny. Menjen útján. Legyen az, a mire a szíve, a vére hajtja.

Szép, magasztos pálya az nagyon. De tudja-e kinek? A ki tudja magában a hivatást, a ki érzi magában a képességet.

Magát tán elkábította a fény, a külső csillogás. Pedig ez csak keret. Óh, a kép maga az sokkal szürkébb, sötétebb.

Érzi-e magában az erőt, hogy küzdeni tud ön, az elkényeztetett teremtés? Le tudja-e győzni az akadályokat, melyek útjában állnak? Szembe tud-e szállani az irigységgel, a lenézéssel, a kisértésekkel? Van-e ereje ahhoz, hogy újra felkeljen, újra kezdje az utat, ha egyszer álmái szertefoszlottak, ha egyszer a képzelt Parnassusról csak újra a földön találja magát?

Mert így van ez Jenny.

Ne mondja azt, hogy én nem ismerem ez életet. Ismerem Jenny, nagyon is ismerem. Volt módomban betekinteni a kulisszák mögé. Láttam a könyveket, ellestem a sóhajokat. Pedig azok a könyvek igazi művésznő szeméből fakadtak. Elég egy szó, egy szisszenés, hogy könyveket sajtoljon elő.

Jaj Istenem, jaj Istenem, pedig Az orgonák is nyílnak már felétek S az átjavított nádfödél alatt Megint lakót kapott a fecskéfészek. Menyasszonydíszbe öltözött a szőlő, Kakukmadár a ringó ágakon Igerget sok-sok évet . . . Óh, csak én most Otthon lehetnék, édes angyalom!

Bolyonganánk a gesztenyék alatt, Erőtlen karod karomba fűzve, Incselkedvén az esti napsugár, Piros tűzével homlokodra tűzne. Közös jövőnk tündértávon merengve Reám borulnál édes-szóttanon . . . Meggyógyulnál, meggyógyulnál, csak én most Otthon lehetnék, édes angyalom!

Bősz kéz mikor letépi ágirul A véle egybeforrt szelid virágot: Az ág könyezve hordja mély sebét És vissza a virág szintugy sóvárog. Az ág szívem: síró sebében érted Halálra gyöttri égő fájdalom, Te ágad nélkül hervadó virágszál, Én szenvedöm, én édes angyalom!

M. F.

Napirend 1898. június 4-én.

Naptár: szombat, június 4. — Róm.-kath.: Kerény. — Prot.: Kerény. — Görög-kel. (május 23.) Mihály. — Zsidó: S. Nassa. — Nap két 3 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 35 perckor. — Hold két 8 óra 2 perckor este; nyugszik 3 óra 5 perckor reggel. Holdtölte 3 óra 11 perckor délután.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnomás 756. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe, szelyes idő, helyenként csadadék várható.

Hangverseny a színházban, Náday Ilona feléptével, a jóteknő nőgyűlés és a vidéki hírlapírók országos szövetsége javára este fél 8 órakor.

Gépésztanfolyam növendékeinek mulatsága a Vigadóban.

Főreáliskolai tornaverseny fél 5 órakor.

— (Az alispán Mohácson.) *Trizler* Károly alispán tegnap két gyűlésen is elnökölt Mohácson és pedig: a mohács-margitaszigeti és mohács-kölkedi védgát társulatok közös ülésén, melyen mindkét egyesület ismételtén odanyilatkozott, hogy az egyesülést nem óhajtják s különösen a nehéz anyagi viszonyokra való tekintettel, az reájuk nézve nagy aldozatokkal járna. Most majd a miniszterium

Lesz-e ereje visszafojtani a könyveket s hivatása magaslatán állva, nem látni a föld göröngyéhez tapadt embereket, a kis, parányi epigonok szuró, gunyos pillantásait?

Keserves ez nagyon, Jenny!

A közönség, óh az még nagyon kegyes. Azt könnyen meg lehet hódítani. Elég egy mosoly, egy kacéru odavetett szó, mozdulat.

De a pályatársak! Azoktól fog legtöbbet szenvedni. És jaj lesz magának, Jenny, ha nem tudja magát tul tenni ezeken. Ha nagyobb lesz a sértett húság, a dac, mint a hivatás, a tetterő.

És ez csak a színpadon történik. Vagy még ott se, csak a kulisszák mögött.

Hátra van még az élet, a nő, az aszszony élete.

Vajjon gondolt-e erre Jenny? Mert nemcsak színész lesz ám önből, hanem megmarad nőnek is. És örüljön Jenny, ha nem lesz csak színésznő, hanem megmarad nőnek is.

Ezt tán most nem érti. De eljő az idő, midőn meg fogja érteni s akkor tán hálás lesz e néhány sorért.

Nem akarom én lebeszélni szándékáról. Hiába is volna ez szándékom.

Csak menjen Jenny. Haladjon az uton, melyet nem én jelöltem ki. Nem ezt az utat szántam én magának, mert tudom, nem, csak sejtem, hogy ezen az uton nem lesz boldog. Nagyon is érzékeny a maga lelke, túlfinom a

fog dönteni ebben a régóta húzódnó ügyben. A kórházbizottsági ülés volt a második, melynek elnöke szintén Trixler Károly alispán volt s ezen a folyó ügyek elintézése és a jövő évi költségvetés megállapítása képezte a tárgyakat, melyeket minden nézetkülönbség és hosszabb vita nélkül helybenhagyólag vett a gyűlés tudomásul. Az alispán ma reggel érkezett vissza Pécsre és mindjárt hozzáfogott a távolléte alatt felmerült ügyek elintézéséhez.

— **(A fumei ut emlékére.)** A pécsi főgimnázium tanulóinak Ágh Timóth dr. és Bitter Illés tanáraik vezetése alatt Fiumébe tett tanulmányutja alkalmával, — mint már megírtuk, — dr. Rónaky Kálmán árvaszéki ülnök, ki szintén utazással töltötte a pünkösdi ünnepeket, csatlakozott pár napra a földiekhez és sok kellemes órát töltött velük együtt, a midőn a tanulók ugyanolyan hálás tiszteletet mutattak iránta, mint tanáraik iránt, a nyújtott szives kalauzolás és felvilágosító ismertetések viszonzásául. dr. Rónaky má a tanulmányuton résztvevő tanárok kezeihez egy darab aranyat juttatott azon felkéréssel, hogy az a tanári kar véleménye alapján jutalom gyanánt adassék a Fiumében járt növendékek egyikének, a ki komoly, illedelmes magaviselete által tűnik ki társai közül.

— **(Hivatal-vizsgálat.)** Sável Kálmán kuriai bíró, törvényszéki elnök, most járja sorra a vidéki járásbiróságokat, hogy ott a szokásos hivatal-vizsgálatot teljesítse. Először — mint jeleztük is — Sásdon volt, legutóbb pedig a siklói járásbiróságnál tartott vizsgálatot. Legközelebb a mohácsi, szentlőrinci, pécsváradi és dárdai járásbiróságokat veszi vizsgálat alá.

— **(Csőd.)** A pécsi kir. törvényszék Hochmann István férfi szabó ellen a csődöt elrendelvé, csődbiztosul Jobst Béla kir. törvényszéki bírót, csődtömeggondnokul dr. Deutsch Zsigmond, helyettesül dr. Wessel Manó ügyvédek nevezte ki. A hitelezők kötelesek a csődtömeget terhelő tartozásokat július nyolc-gondolkodásmódja és azt hiszem, hogy több könyv fakad utjában, mint mosoly.

Isten vele, Jenny! Jól esett utoljára e sorokat leírni magának, Jenny, kihez annyi édes emlék fűz.

Már kétszer irtam le e szót: »utoljára«. Tán feltűnt magának is. Pedig így van, Jenny. Én utoljára irtam magának. Kíváncsi rá, hogy miért? Megmondom.

Ha eléri célját, ha ünnepelt, nagy művésznő lesz, akkor elfelejt engem, ki valahol messze, egyszerű helyen fogom napról-napra leőrleni életemet. És vajjon gondolna-e a nagy, a dicsőített művésznő a szegény, eltakart emberre. Nagyon alacsonyan áll alatta, nem látja meg. Nem is lehet rossz néven venni tőle. Tán igaza van? . . .

Ha pedig csalódnai fog, ha ábrándjai szertefoszlanak, akkor sem fordul hozzám többet. Keserű dolog is beismerni, hogy csalódtunk s igazat adni annak, a ki ezt előre megjósolta.

Ugy-e, igazam van, Jenny? Ön nem fog hozzám fordulni sem akkor, sem ez utóbbi esetben.

Belátja, hogy utoljára irok.

És ez a gondolat, hogy utoljára, az én szememből is könyvet sajtól. Ide hullanak könyveim e fehér papírra. Legalább tán ezekről rám emlékszik majd egyszer, ha az ön szeméből is könyv fakad.

Még egyszer s utoljára Isten vele Jenny!

Deér.

cadikáig bejelenteni, felszámolási határnapul pedig július tizenkettedike tüzetett ki. A csőd-választmány megalakítása céljából az összes hitelezők július hó tizennegyedikén jelenjenek meg a kir. törvényszék épületének földszinti, 4. számú helyiségében.

— **(Nyári tündér-ünnepély.)** A Pécsi Polgári Daloskör saját uti-alapja javára 1898. évi június hó 9-én (Urnapiján) a Scholz féle új sörgyár (Abbázia) összes helyiségeiben csuda-tárlat, virág-harc és confetti-versenyyel, énekkel és tánccal egybekötött fényes nyári ünnepélyt rendez. Műsor: 1. Édes lánykám, férfikar. 2. Cserebogár, népdal. 3. Dalár-induló, férfikar Huber Károlytól. 4. Népdalok, Wagensommer J.-tól. Műsor közben és utána tánc következik, melyhez a talp alá valót Rác Gusztai pécsi kedvenc és jó hírnevű zenekara szolgáltatja. Délután óriás léggömbök menesztése, serpentin, confetti dobálása, varázs-virághullás és csuda-tárlat. Este az ünnepély színhelye számos lampionnal és villammal lesz kivilágítva. A rendezőség gondoskodott ezen alkalomra új, itt még nem látott, különféle apró kellemes meglepetésekről és Pécsen még nem látott fényes díszletekről. A nagyközönség kényelmére az ünnepély színhelyéig egész délután társaskocsik közlekednek. Belépő-díj 30 kr., gyermekeknek 15 kr. Kezdeté d. u. 3 órákor. Az ünnepély megtartását a Király-utca elején kitűzött lobogó fogja jelezni. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély bizonytalan időre elhalasztatik.

— **(Ujabb terminus.)** Tegnap este megjelent lapunkban megírtuk, hogy a pécsbáttaszéki és a pécs-dolnimiholjáci vasutak létesítése tárgyában holnap (szombaton) délután 3 órákor a városházán értekezlet lesz. Ma a polgármester egy másik meghívót bocsájtott ki e tárgyban, melyben a bizottsági tagokat arról értesíti, hogy az értekezlet nem szombaton a jelzett időben, hanem vasárnap délelőtt 10 órákor lesz a közgyűlési teremben.

— **(A vasárnapi munkaszünet)** értelmében június és július hónapokban nem tizenkét, de 10 órákor kell az üzleteket bezárni. Ezt azért ajánljuk most az érdekeltek figyelmébe, mert a kik a törvény ellen vétének, szigorú bírsággal fognak sújtatni.

— **(Eladták a másét.)** Furfangos módon csapta be két jómadár özvegy. *Tobacsek* Józsefnét. Az egyik, a ki magát *Fekete* Györgynek nevezte, beállított az özvegy lakására és kínált neki az Aranyhegyben egy szőlőt megvételre. Arra a kérdésre, hogy mi a szőlő ára, először ezer forintot mondott, majd ötszáz forintra szállt alá. Az asszony azonban kijelentette, hogy neki csak 300 forintja van szőlővételre. Ekkor az ember azt mondta, hogy majd elvezeti hozzá az eladót, a kit *Kovács* Imrének hívnak és aikudjék meg azzal tetszése szerint. Ugy is lett. *Fekete* György *Kovács* Imrével megjelent az özvegnél és az meg is alkudott a szőlőre 265 forintért. Nyomban tíz forint foglalót adott *Kovács* Imrének, a kivel ekkor *Fekete* György sietve eltávozott. Az özvegy tegnap kiment a szőlőbe, hogy megnézzé azt s ott egy asszonyt talált, a ki a szőlőben gyomlált. Mikor kérdezte, hogy mit csinál ott, az azt felelte, hogy a szőlőjünkben azt csinálhat, a mit akar. És kitűnt, hogy a szőlő másé és nem azé, a kitől az özvegy

lefoglalózta. Szóval a két ember becsapta az asszonyt, csak azért, hogy a foglaló révén egy pár forint potya pénzhez jussanak. A becsapott özvegy panaszára a rendőrség a csalókat letartóztatta.

— **(Agyonszúrt ember.)** *Domjánovics* Sztipán, hercegmárokai lakos, vesztérement át Darázsra a napokban. Ott összehozta a rossz sors *Petrov* Márkó, darázi lakossal, a kivel összeveszvé, az utóbbi kést rántott elő és nyakon szúrta *Domjánovics*ot. A szúrás a nyak ütőerét érte s a megsúrt ember egyetlen jalkiáltás nélkül esett össze és nyomban meghalt. A gyilkost elfogták s bevitték a dárdai járásbiróság börtönébe.

— **(Halálozás.)** *Eröss* Lídia özvegy *Békássy* Józsefné, tegnap délután 3 órákor, életének 73-dik esztendejében meghalt. Temetése holnap délután 2 órákor lesz *Baranya-Sellyén*.

— **(A főreáliskolai tornaverseny folytatása.)** Tegnap esti számunkban hírt adtunk arról, hogy a félbeszakadt főreáliskolai tornaverseny ügyében a tanártestület ülést fog tartani. Ez meg is történt ma s ennek folytán a főreáliskola igazgatósága a következő sorok közlésére kért fel: A f. hó 1-én tartott, de a közbejött eső miatt félbeszakadt ifj. tornaverseny programjának elmaradt részei, u. m. szertornázás, gulák a létrán és nyújtón, versenyek ugrásban, futásban és kerékpáron kedvező idő esetén holnap, f. hó 4-én (szombaton) délután fél 5 órákor fognak a Bicycle-club versenypályáján bemutatatni, mire a mult szerdai versenyen megjelent tiszt. közönség és szülők figyelmét ezennel felhívjuk. Ugyanekkor történik a díjak kiosztása is. Új belépti díjak nem fognak szedetni.

— **(Névmagyarosítások.)** *Eichmann* Károly, m. á. v. mozdonyvezetősegéd, vinkovcei lakos, *Tölgyesire*, — *Magerhoffer* Gusztáv, vasuti málházó, marcalii lakos s kiskoru Berta, Miksa és Róza nevű gyermekei, *Molnárra*, — *Linc* Frigyes m. á. v. matróz, bogojevai (gombosi) lakos, *Szántóra*, — végül *Ostrowszki* Jakab, m. á. v. pályőr, vinkovcei lakos, II-ésre változtatták vezetéknevüket, belügyminiszteri engedély folytán.

— **(A sátortábor megváltása.)** Tudvalevőleg a sátortábort, melybe a város hiába verte a sok pénzt, legujabban a köztemető céljaira akarnák megváltani. Ma délután két órákor e tárgyban helyszíni szemle volt a sátortábornál, melyet egy nagy katonai és polgári vegyes bizottság teljesített. A szemlén résztvettek a honvédelmi miniszterium megbízásából a honvédkiegészítő parancsnokság tisztjei, a város részéről pedig *Majorossy* Imre polgármester, *Herbert* János, gazdasági tanácsos, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Pintér* Ferenc, első aljegyző, *Ott* Márton, *Tamási* Ferenc, *Papp* József, *Ráth* Mátyás, *Egry* József, *Ladányi* Sándor, *Erreth* János, *Little* József, *Cirják* Ignác, dr. *Záray* Károly, *Piacsek* Gyula, *Kindl* József és *Jobst* László dr. bizottsági tagok. A helyszíni szemle jegyzőkönyvét fel fogják terjeszteni a honv. miniszterhez.

— **(Mulatságok Sásdon.)** A sásdi társaskör saját javára f. hó 5-én Sásd község erdejében zártkörű juniálist rendez, mely ha az idő kedvez, nagyon sikerültnek ígérkezik, mert *Reberics* Imre bírósági aljegyző mint

gazda mindent elkövet, hogy a multság fényes legyen és mindenki jó érezze magát. Meleg és hideg ételeket, valamint az italokat a jó konyhájáról ismert *Kopácsi* Dezső sásdi vendéglős szolgáltatja. A zenét pedig a högyészi cigánybanda fogja szolgáltatni. A belépti díj személyenként 1 korona, a 10 éven aloliaknak 40 fillér. Kezdeté 3 órakor délután. A sásdi tűzoltóegylet pedig június 11-én fogja megtartani tánccal egybekötött multságát szintén a községi erdőben az egylet pénztára javára. A belépő díj itt is 1 korona. Itt ifju *Barna* Jakab tűzoltó altiszt fáradozik, hogy a multság sikerült legyen.

— (**Uj tejszövetkezet.**) A napokban az olasz kath. olvasó egyletben gyűlés tartatott, melyen elhatározták, hogy Olasz községben tejszövetkezetet létesítenek. Az igazgatóság és ellenőrző bizottság meg is lett választva. Elnök lett *Hofmeiszter* Ferenc plébános, ki mindent megtesz, hogy a községben a nyomort és szegénységet elhárítsa, és ha valamiben a község jólétét előmozdithatja, sem időt sem fáradságot nem ismer. Ha az alapszabályok a miniszteri jóváhagyást megnyerik, az olasz tejszövetkezet f. é. november hó 1-én megkezdí működését.

— (**Meghalt az akácvirágtól.**) Hogy mily veszélyes a gyermekekre, ha sok akácvirágot esznek, mutatja az az eset, ami a napokban történt. Ugyanis az akácvirágévésnek lett az áldozata *Aszalai* Ferenc, szegzárd-ujvárosi iskolás gyermek is, a ki annyi akácvirágot evett, hogy attól meghalt. Halálát különösen az segítette elő, hogy évés után megtüődött.

— (**A jó testvérek.**) *Boszkovitz* Pántó és *Boszkovitz* János, baáni lakosok, testvérek egymással. Még pedig annyira jó testvérek, hogy még a lopás terén is követik egymást. Az egyik is, a másik is lopott s most mindkettő a dárdai járásbiróság börtönében ül.

— („**Munkás.**“) *Schmira* Károly a helybeli szociálisták egyik vezére, a kinek sajtópörét — a miben legelőször része volt — tudvalevőleg ostromállapot mellett tartották meg ez évi március 19-én, hetenkint megjelenő szociálista lapot indított „*Munkás*“ címen. Ő a felelős szerkesztője a lapnak; kiadó tulajdonosa pedig *Végh* József, egy másik fiatal szociálista vezér. Az új lap „szociáldemokrata lap“, tehát politikával nem foglalkozik s csak mint az ipari és földművelő munkások közlönye tárgyalja azok ügyeit. Az első szám beszállása és tartalma is elég élénk s meglehetősen higgadt hangon van tartva, eltérőleg a véresszáju, hazátlanság és nemzetköziség frázisait hangoztató régibb szociálista lapoktól.

— (**Vásári tolvaj.**) *Kolopa* János, pécsi lakos, Szabad-Szentkirályra ment vásárra. Ott azonban az az eset érte, hogy egy pár csizmát elloptak tőle. Szerencsére még idejekorán észrevette a lopást s a megindított nyomozás során el is fogták a tolvajt *Vörös* János, töttősi lakos személyében, a kinél az ellopott csizmákat meg is találták. A tolvajjal a bíróság fog végezni.

— (**A pince látogatói.**) *Bárdomisek* József, rácpetrei lakos, pincéjébe a napokban hivatlan vendégek tolokodtak be. Éjnek idején, mikor a pince zárva volt, betörték annak ajtaját és elvittek onnan egy hordó bort. Bizonyára nem éreztek magukban erőt, hogy a bort a helyszínén el tudják fogyasztani s ezért vitték magukkal, látogatásuk emlékeül. A hivatlan látogatókat most nyomozzák.

— (**Fejbe verte.**) Mohácson véres vége lett két ember viszálykodásának. *Borbás* János, kovácmester, a műhelyében levő *Szaller* Mihályval összeveszett és haragjában a kezében levő kalapáccsal fejbevágtá. A fejbeütött ember véresen esett össze s úgy vitték haza eszméletlen állapotban. Szerencsére sérülése nem olyan súlyos, hogy két-három hét alatt ki ne heverné. *Borbás* ellen a mohácsi járásbiróság folytatja a vizsgálatot.

— (**Veteránok ünnepélye.**) A József főherceg védnöksége alatt álló I-ső pécsi Veterán- és Segélyző-Egylet folyó hó 5-én Tette-utca 6. szám alatt levő saját házában versenytékés és tánccal egybekötött Kerti Ünnepélyt rendez. Kezdeté délután 4 órakor. A séta- és tánc-zenét egy kitűnő zenekar szolgáltatja. Belépti-díj személyenként 30 kr. Jó ételek- és italokról, valamint pontos kiszolgálásról gondoskodik *Alt Alajos* vendéglős. A kerthelyiség kényelmesen átalakítva, a tekepálya fedve és légszuszvilágításra van berendezve. Kedvezőtlen idő esetén egy héttel később lesz az ünnepély. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— (**Fegyver a gyerek kezében.**) Kácsfalun halálosvégű szerencsétlenség történt. *Szekulics* Jaksá, ottani lakos, tizenöt éves *Svinó* nevű fia, az apja fegyverével játszott, mikor vele volt *Rudits* Mikolának kilenc éves *Mladen* nevű fia is. *Szekulics* *Svinó* egyszerre csak tréfából célba vette a gyereket, de nem akart rálőni. És a fegyver mégis elsült véletlenségből s a fiut úgy találta, hogy az nyomban meghalt. A vizsgálatot a végzetes eset ügyében a bíróság megindította.

— (**Talált karperec.**) A tegnap délutáni sétatéri zene alatt valamelyik szép leány vagy asszony karjáról leesett egy arany karperec s ott maradt a földön. Szerencsére azonban olyan ember találta meg, a ki nem iparkodott magának megtartani, sőt még arra sem vágyakozik, hogy nevét a „becsületes megtaláló“ jelzéssel az újságokba kiírják, hanem elküldötte a karperecet a rendőrségre, a hol azt tulajdonosa kellő igazolás után átveheti.

— (**Gróf Zichy Jenő a tolnamegyei muzeumnak.**) Említettük, hogy a Garay-szobor leleplezése alkalmával tervbe vették a tolnamegyei muzeumnak ünnepélyes megnyitását is, de utóbb aztán az idő rövidsége miatt elhalasztották. Ebből az alkalommal gróf *Zichy* Jenő, az áldozatkész és tudomány-szomjas főúr, a ki újabb útjában immár a Volga mellé érkezett, levelet irt *Wosinszky* Mórhoz, *Szegzárd* plébánosához, ki kaukázusi útjában utitársa volt. Az érdekes levélből, mely *Jaradovban* kelt, a következő részletet közöljük: „Most érkezünk ide a *Kalmuk-Steppéből*, ott járkáltunk, a hol legközelebb folyik el a Volga mellett a *Don* folyam, a merre okvetlen kellett, hogy a népvándorlás áramlatai elhaladjanak, látni is kurganokat e vidéken egész rajával. E napokban megyünk ki *Nesselrode* gróf birtokára, a gróf meghívása folytán és fogunk ott kurganokat látni. Eddig is már sikerült a Nemzeti muzeum archeologiai része számára szép tárgyakat összevásárolni, nem különben az ethnográfiai muzeum számára is, főleg *Olbíából* sikerült *Stern* archeologus, odesszai

muzeumi igazgató útján egypár igen szép és nagyobbszabásu aranyeletet szerezni. Mondja mivel kedveskedhetném én a most megnyitandó szegzárdi muzeumnak?! Határozza ön azt meg s ha csak lehetséges, igyekezni fogok azt beszerezni és számukra *Szegzárdra* beküldeni! *Kazánba* május 24-én érkeztiük, ott a *Hotel de Franceban* voltunk szállva, egész június 3-ig maradunk ott; oda e levelemre még felelhetne. Június végéig elvégezzük szibériai utunkat; július 8 körül *Irkutksba* érkezünk; onnét jön utunk nehezebb része, a *Góbin* át az ut negyvenöt napig tart legalább is, mig *Pekingig* érünk. Ott egy hónapig maradok és úgy térek át a *Mandshuriai* utra *Mukdeure*. Adja az ég hogy eredményes legyen, ámbár félek, hogy nem lesz! Arról biztosíthatom, hogy mindent elkövetendek, különben hiszen ön ismer és tudja, hogy sem a kérdések beható tanulmányozásától, sem a fáradságtól soha vissza nem riadtam és habár már a hatvanegyed is tulleptem, azért még sem lankadok a kitűzött cél megközelítésében. Isten velük! Szívvel üdvözli . . . stb. Gróf *Zichy* Jenő.“

— (**Háboru és szivar.**) Ha e két dolog között az összefüggést keressük, nem is kell oly messze mennünk, mint az első pilanatra gondoljuk. A most folyó spanyol-amerikai háboru ugyanis igen közelről érinti a havanna szivarok fogyasztóit, a mennyiben arra kényszeríti őket, hogy vagy mondjanak le e kitűnő szivar élvezetéről, vagy nagy mértékben redukálják napi szükségleteiket. Történik pedig ez azért, mert a háboru elvonja a munkáskezeket a műveléstől. Egy év előtt még a legnagyobb gyárak egyikében 800 férfi és 200 nő dolgozott. A napigártás körülbelül 50,000 fontot tett. Ennyi nyers dohányt készítettek elő. A szivar gyártásnál — ugyanabban a gyárban — 200 férfi és 100 nő dolgozott, s naponként 1,000,000 szivart készítettek. Most ugyanabban a gyárban a nyers dohányfeldolgozását 30 férfi és 10 nő végzi s 2500 fontot dolgoznak fel. A szivar osztályban 20 férfi és 5 nő van s átlag 75,000 szivart készítenek naponta. Azonkívül óriásilag csálnak a gyárosok. Nem lévén dohány, virginia-dohányt dolgoztatnak fel szivarokká s mint igazi havannákat bocsátják a forgalomba. Hogy a termelés-apadás az egész világot érinteni fogja, azt igen természetesen találjuk, ha egy-két pillantást vetünk az alábbi statisztikára: A legtöbb dohányt Németalföldön fogyasztják, mely országban egy-egy emberre 3-4 kiló jutott, legkevesebbet a spanyolok dohányoznak, kiknél egy-egy lakosra csak egy egy fél kiló jut. A többi országokban a következő volt a dohányfogyasztás: Az egyesült Államokban 2-1, Belgiumban 1-5, Németországban 1-4, Ausztria-Magyarországban 1-3, Norvégiában 1-1, Dániában 1-1, Kanadiában 1, Franciaországban, Svédországban és Oroszországban 0-9, Portugáliában 0-8, Angliában Olaszországban és Svájcban 0-6 kiló. (Az a francia statisztikus alighanem tévedett, mert bajos elhinni, hogy az örökké cigarettázó spanyolok csak félkilót fogyasztanak tejenként.)

Legszebb brilláns és gyémánt ékszerek, uri és női aranyláncok, legszebb és legfinomabb arany és ezüst órák, ezüst evőkészletek és disztárgyak finom arany karlancok és jegygyűrűk, uri, női gyűrűk, brilláns,

opál, korall és granát nyakfűzerek, francia szalon, iroda és ébresztő órák, előnyösen diszes kiállításban csakis

Schönwald Imrénél

Pécsett

szerezhetők be.

Valódi berndornfi chinaezüst és párisi christofle féle ezüst étszerek és disztárgyak gyári árák mellett.

Művészet, irodalom.

○ A „Zenélő Magyarország” zongora, hegedű zenemű folyóirat ép most megjelent XI. füzet tartalmazza a következő zenemű ujdonságokat. I. *Buday I.* »Még azt mondja a biróné.« II. *Fekete I.* »A selmeci vásártéren« magyar dalokat. III. *Scholtz I.* »Mezei virágok« keringőt. IV. *Fricke R.* »Románc« Hegedűre, zongora kísérettel. Minden zongorázó és hegedűsöknek kiváló fontossággal bíró olcsó zeneműfolyóirat havonta kétszer megjelenő, mindenkor 10—10 oldal zenét tartalmazó füzetei a legújabb s legjobb választékot hozzák a modern és actualis magyar dal, műdal, salon, tánczene, kuplák s hegedűdarab ujdonságokból. Hat füzet egy negyedévben 60 oldal zeneművel, melyre 1 frt az előfizetés. Előfizetheti a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatalában Bpest, VI. Csengery-utca 62. sz. honnan megismerésre mutatóványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

○ A **szinügyi bizottságokról.** A belügyminiszter tervezetet dolgoztatott ki a vidéki színészet rendezése ügyében. A tervezet-

ben a szinügyi bizottságokról a következők foglaltatnak: »Önnálló színházzal bíró városokban és községekben, valamint általában a törvényhatóságok területére nézve a szinügyek intézésére és vezetésére a szinügyi bizottságok vannak hivatva. A szinügyi bizottságok szervezése különböző lehet, a szerint, a mint a bizottság a törvényhatóság vagy község megbízottjaként működik, vagy a szinügy gyámoztatására alakítandó egyesület által küldetik ki. Első esetben a bizottság szervezése és hatásköre szabályrendeletileg állapítandó meg, második esetben ugyanarról az egyesületi alapszabályok rendelkeznek. A szinügyi bizottságok hatáskörének általánosságban a következőkre kell kiterjednie: Megállapítja a helyhatóság hozzájárulásával a szintársulatok működési időtartamát. Lehetőleg három évről három évre kirja a pályázatokat, s annak eredményéhez képest a szinigazgatóval írásbeli szerződést köt. Felügyel a szintársulat működésére s különösen arra, hogy a szerződés feltételei általa pontosan betartassanak. Felmérülő és helyhatósági határozattal nem orvosolható panaszok esetén a törvényhatóság útján a belügyminiszteriumhoz jelentést tesz. A szinügyi bizottságok jogositva vannak úgy az ott működő szintársulat állami segélyben való részesítése ügyében, mint minden, a szintársulatok működését általánosságban érdeklő kérdésekben a törvényhatóság útján a belügyminiszteriumnak javaslatot tenni. A szinügyi bizottságok hatásköre csak anyagi kérdésekre és a szintársulat általános működése fölötti ellenőrzésre terjedhet ki, de magára a szoros értelemben vett művészeti vezetésre és azzal kapcsolatos ügyekre a bizottság befolyást csak annyiban gyakorolhat, a mennyiben azt az általános közérdekek megkívánják.«

○ **Katonahistóriák.** Ily cím alatt fogja Hazai Hugó katonatörténeteit egybegyűjtve ki-

adni. A könyv június végén, 160 oldalon jelenik meg igen tetszetős kiállításban. Ára 1 frt. Szerző kéri a megrendeléseket június közepéig címére (Budapest, VI., Teréz-körút 58.) beküldeni. Tíz megrendelés után tiszteletpeldánnyal szolgál.

○ **Mellőzött művésznő.** A Népszínháznál válsághirek keringenek. A válsághír nem az igazgatóságról szól, hanem, mi természetesebb, egy primadonnáról, még pedig a színház legfiatalabb primadonnájáról, Náday Ilonkáról, ki a mint értesültünk, november 1-én jelen szerződésének lejártakor meg akar válni az intézettől. Az ambiciózus és tehetséges fiatal művésznő mellőzésről panaszkodik, mint minden primadonna, aki válni készül.

○ **Irodalmi pályázatok.** A világ egy nemzetének irodalmában sincs évről évre annyi pályázat, mint nálunk. A magyar irodalmat bátran nevezhetnők a jutalomtételek irodalmának, mert egy türelmes statisztikus kiszámította, hogy az angol, francia, német, spanyol, orosz és olasz irodalomban együtt véve nem tűznek ki annyi pályadíjat, a mennyivel a Magyar Tudományos Akadémia, Kisfaludy-Társaság és Petőfi-Társaság a mi iróinkat munkásságra serkenti. Az Akadémia ez idő szerint 46 különféle szépirodalmi és tudományos pályázatot hirdet s a jutalomdíjak összege 32.200 forint, a Semsey-féle százezer forinttal együtt 132.000 forint ehhez járul a Kisfaludy-Társaság hat pályadíja 1820 forinttal, a három Mészáros-féle jutalom 4000 forinttal, a népszínházi 3 pályázat 1500 forinttal, a kolozsvári pályázat 550 forinttal és a Petőfi-Társaság két pályadíja 500 forinttal. E szerint most hazánkban hatvankét különféle irodalmi pályázatot hirdetnek és ezek jutalma összesen száznegyvenezeröttszázhusz forint.

leketlenség kell ahhoz, egy haldoklót valami értéktelen kis gyűrűért megcsönkitani!

René elmosolyodott.

— No ne aggódj már anyám, hiszen mindennek jó vége lett s ami a hyénát illeti, bizony nem rossz vásárt csinált volna! Nézd csak! — s ezzel oda tartotta anyja szeméi elé finom, hófehér kezét, melyen egy ritka nagyértékű gyémánt-gyűrű csillogott.

— Szent Isten! — kiáltott az öreg Dousolné — honnan vetted ezt a gyűrűt?!

— Egy bajtársamtól kaptam, ki a nollendorfi csatában esett el.

— S ő hol szerezte? — kérdé izgatottan az öreg asszony.

— Sokat kívánsz tőlem anyám. Ki tudná azt megmondani, hogy egy a csatamezőn ajándékozott gyűrű honnan való. Véletlenül tudok annyit is, hogy bajtársam annak idején Spanyolországban vette.

— Kinél?

— Azt már nem tudom. De végre is miért érdeklődöl annyira? Ismered ezt a gyűrűt?

— Ezt, vagy legalább egy hozzá hasonlót nagyon sokszor láttam. Tulajdonosa sohasem tette le ujjáról. S hogy épen hozzád került ez a gyűrű, ez valóban különös. Szinte a gondviselés játékanak lehetne nevezni.

— Bizonyára van még több ilyen gyűrű is a világon, nemcsak az az egy, melyet te ismersz — szólt közbe boszusan az öreg Dousole. Kérlek anyjuk, ne csapj oly nagy lármát ily csekélység miatt. Jobb lesz, ha csendesen végighallgatjuk René további élményeit.

— Óh a többit már tudom — válaszolt az öreg

Erzsébet azonban, ki nem akart férjének ma időt engedni a fájdalmas gondolatokra, vidáman közbeszólt:

— Mindent elfogunk neked mondani, kedves mama, csak hogy elbeszélésünk napokat fog igénybe venni s reményilem, hogy néhány napig itt szabad maradnunk?

— Hogyne édesem?

— Nos akkor rá érünk. Hanem most már te is mondjad mama, hogy elfogadsz leányodnak s nevezz »Erzsébetnek«.

— Kedves leányom! — szólt elérékenyedve az öreg asszony s gyengéden megölelte Erzsébetet, az öreg Dousole pedig áldólag tette kezét a fiatal asszony fejére, de oly óvatosan, mintha egy nagybecsű, drága kincset fogna meg, melyet az eltöréstől félt.

— De most már — anyjuk — vezesd a fiatalokat szobájukba s gondoskodjál ételről is. Addig hadd helyezkedjenek kényelembe.

Dousole mama egy meglepett, boszus tekintetet vetett a férjére, amiért őt háziasszonyi gondjaira figyelmeztetni merte s ide-oda tipegve nem is nyugodott addig, míg el nem látta kedves vendégeit!

Törvénykezés.

§ **Bejártam kétszer a világot.** Ezt énekeli a kornevillei harangokban Harry kapitány, a mit *Fein* Lipót módosítva akként dudolhatna hogy: »a merre jártam mindenütt csaltam«. — Hanem öt már el is érte tetteinek jutalma, a mennyiben most Mitrovicán tölt ki hat havi börtönt; hogy azután ennek leteltével se folytathassa körutját, arról ma gondoskodott a pécsi törvényszék, mely elé két fegyveres zsandár kísérte át a mai végtárgyalásra.

A többek között egy siklósi gabonakereskedő céget, *Veisz* Lázár és Miksa testvéreket is felkereste *Fein* a múlt év novemberében és a magával mustra gyanánt vitt zabból hetven métermázsát eladva nekik, ötven frt foglalót vett fel, melyet azután saját céljaira fordított, a zabot pedig várhatták volna a vevők ítéletnapjáig.

E helyett azonban feljelentették *Feint*, kit a pécsi kir. törvényszék két havi börtönre ítelt, mely büntetést a vádlott Mitrovicáról való kiszabadulása után fog kitölteni a jogerőre emelkedés után.

Fein megtelebbezte az ítéletet, de *Rákossy* Imre dr. kir. ügyész is felebbez, annak súlyosbítását kérve.

§ **Uri passió.** A télen *Krisztián* György pécsi, szigetkülvárosi lakosnál állott szolgálatban *Máli* József, kinek jó barátja és mulató társa volt *Pólya* József. A két legény egy éj-

jel arra a gondolatra jött, hogy átmennek *Pogányba* mulatni és pedig a két fiatal katonalovon, melyeket *Krisztián* a kincstártól tartásra és használatra birt. A szándékot tett követte és már a megyeri malomig lovagoltak, midőn meggondolták a dolgot, hogy még felébred *Krisztián* a szomszéd kutyájának folytonos ugatására és azt fogja gondolni, hogy ellopták a lovakat. Megfordultak tehát, de ezalatt *Krisztiánt* felköltötte a szomszédja és az a közeli rendőrállomásra futott és azután megindultak a vélt tolvajok után.

Mikor *Krisztián* meglátta a két lóháton érkező alakot, lehuzódott az árok mellé és midőn közelébe érkeztek, megragadta a *Pólya* József lovának kantárját, mire az leugorva elfutott, *Máli* pedig félve, hogy gazdája rálő, gyorsan megfordította lovát és vágatva menekült. *Krisztián* a másik lóra felkapva utána száguldott, mire a menekülő a megyeri hidnál leszállott a lóról és azt fővel Pécs felé fordította, ő maga pedig elrejtőzött.

A lovak tehát minden baj nélkül megkerültek, de azért a lopás gyanuja megmaradt a legényeken és az ügy áttétetett a törvényszékhez, mely előtt a ma tartott végtárgyalás alkalmával úgy *Krisztiánnak*, mint a két vádlottnak vallomásából kiderült, hogy csak mulatságról és nem lopásról lehet beszélni s ez utóbbinak vádjá alól a két legény felmentetett.

Mivel azonban a két legény, mielőtt a tárgyaláson megjelent volna, valahol jól bepálinkázott és támolygó lábakkal, keresztben álló szemekkel jöttek be és viselkedésük sem

felelt meg a törvény iránti tiszteletnek, fejenként negyvennyolc órai rendbüntetést kaptak, melynek kitöltése céljából mindjárt hűvösre is tették őket.

§ **Tizennégy párbaj.** A debreceni ítélet-tábla tizennégy párbajügyben ítélezett tegnapelőtt. A párbajozók matadora Gallovich Jenő pécsi hírlapíró, a ki hat rendbeli párbaj vétségeért állott a törvény előtt. A tábla általában felére szállította le a törvényszék ítéletét. Így is Gallovich egy esztendő, a többi tíz vádlott 3—14 napi fogságot kapott.

T a n ü g y.

)(**Tanítóárvák felvétele.** A magyarországi tanítók árvaházába a jövő iskolaévre néhány új tanítóárvát vesznek fel. A felvételért június 20-ig kell folyamodni. A folyamodványhoz, mely *Tóth* József pestmegyei tanfelügyelőhöz Budapestre küldendő, melléklendő a születési, orvosi, iskolai, az atyja esetleg az anya halálát igazoló bizonyítvány, családi értesítő, szegénységi bizonyítvány, hivatalos okirat arról, hogy az özvegy anya és árvái mennyi segélypénzt kapnak, végül az anyának, esetleg gyárnak két tanu előtt aláírt abbéli nyilatkozata, hogy az árva számára a tanítói nyugdíj alapból járó nevelési pótlékot az árvaháznak szolgáltatja át.

)(**Évzáró vizsgák.** Az izraelita vallású tanulók hittani vizsgálatai most folynak az egyes tanintézetekben. A főreáliskola növen-

ÖTÖDIK FEJEZET.

Alig terjedt el a hír, hogy *René* a csatatérről egészségesen tért haza, egymásután jöttek a kíváncsi látogatók, kik mint egy csodát bámulták meg a fiatal kapitányt és feleségét. Csakhamar megtelt a szoba szomszédok és komákkal, kik mind üdvözölni akarták a hazatért fiut. Az öreg *Dousole* alig bírta őket kituszkolni. Végre is megunta a sok udvariaskodást s kereken kijelentette, hogy holnap igen szívesen látja vendégül akár az egész falut, de ma hagyják őt békében s engedjenek fiának legalább annyi időt, hogy az ut fáradalmait kellőleg kipihenhesse.

Mikor már az utolsó, sértődten távozó vendéget is szerencsésen kikísérte a kapuig, megkönnyebülten felsóhajtott:

— Hála Istennek! Ezek kint vannak! Szerencsémre sikerült őket haza küldeni.

— S szereztél magadnak egy csomó ellenséget — egészítette ki boszusan a felesége.

— Eh! Mit bánom én. Végre is a magam portáján én vagyok az ur. Aztán meg nincs okuk haragudni. Hiszen elég szívélyesen hívtam meg őket holnapra. Vagy tán azt akarnád, hogy belépti-dij mellett mutogassam *Renét*?!

— No, no öreg, meglásd, hogy holnap egyik szomszédod sem nyitja rád az ajtót!

— Aki nem jön el, annak nem kell hazamennie, mondta az öreg *Dousole* oly határozott hangon, mely nem tűrt több ellenvetést.

Multak az órák, már be is esteledett s a kis család még mindig együtt ült, miközben *René* elmesélte hosszú távolléte történetét.

Egy jókora darab francia történelem volt az, amit *René* elmondott, mialatt *Erzsébet* halgatagon ült székében mindaddig, míg férje a *Wendelberg* kastély mellett vívott csata eseményeihez ért s elmondotta, hogy ott egy elleneséges puskagolyótól találva, leesett lováról és eszméletlenül terült el.

A további részletek elmondása, hogy miként találta meg *Wendelberg* gróf *Renét* s hogy szabadította meg a halottfosztogató karmaitól, — *Erzsébet* dolga volt, ki hiven megfelelt feladatának és körülményesen elbeszélve a történeteket, ezzel fejezte be szavait:

— Bizony, kedves *Dousole* mama, mikor *Renét* megláttam, amint mozdulatlanul, halálsápadtan feküdt a hordágyon, azt hittem, hogy atyám csak meghalni hozta őt kastélyunkba. De hála Istennek, másként történt!

Az öreg asszony könyes szemekkel hirtelen felugrott székéről és atkarolva szeretett fiát — mintha az még mindig a legnagyobb veszélyben forogna — a felindulástól remegő hangon mondá:

— Szegény fiam! Nem elég, hogy az ellenség sebet ejtett rajtad, hanem még annak a gaz halottfosztogatónak a kezeibe is kerültél. S — Istenem! — kicsiny híja, hogy meg nem csonkították a kezedet. Valóban iszonyu

1386. Wittenbarth Gyula — Szauer Flórián s t. végr.

1406. Pintér Károly — Ozdi Imre végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

1342. Kun Juli s t. — Soós Sámuel s t. tjug és zjog törll.

Büntető tanács.

Előadó: *Boz Alajos.*

V. 1690. Lajos Jánosné s t. k. t. sért.

1691. Verbancsics Elek lopás.

1692. Feges Ferenc »

1696. Tóth Lajosné s n. k. t. sért.

1700. Zebec Bálintné s t. lopás.

1732. ifj. Spera Ferencné s t. k. t. sért. stb.

III. 1702. Dömötör János lopás.

1709. Hausmann János s t. rágalm.

1710. Horth Sándor közcsend ell. kih. stb.

1724. Hosszu Ferenc lopás.

1725. Turi Sándor »

1726. Ménküs Lajos »

1727. Miseta Lajos »

1729. Varga János s t. »

1730. Arvay Imre »

1739. Novák Ferenc »

Előadó: *Angyal Pál.*

V. 1704. Vencel Károly halált ok. suly. t. sért.

1708. Braun Victor s t. lopás.

1694. Dr. Tersánszky Gyula s t. közokir. ham.

III. 1740. Pahr Sámuel rágalm.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

V. 1698. Kreszinger György s t. m. lak. sért.

1699. Mursics Márton rágalm.

1720. Igali János gond. ok. suly. t. sért.

1721. Katona Mihály »

1723. ifj. Kovács Mihály suly. t. sért.

III. 1603. Knippel Ferenc »

1633. Bognár Ferenc közcs. ell. kih.

1641. Ziheter Csankó József rágalm.

1645. Krausz Lipót s t. k. t. sért.

1649. Baráti József s t. suly. t. sért.

1684. Salam-n Gyula rágalm.

1685. Dimitrovics Eutinné rágalm.

1738. Pap Gábor s t. sikk.

Nyilt-tér.*)

GLEICHENBERGI GYÓGYHELY
Steierországban.

Gyógyeszközök: égvényes-földes források, savó, tehén és kecsketej (száraz takarmány), kefir, fenyő- és gyógyszer-belégzés, forrás-só-belégzés külön kabinokban, pneumatikus kamra, kénsavas, acél- és habzó fürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

Idény május 1-től szeptember végéig.

Felvilágosítás és prospektus ingyen; megrendeléseket elfogad

a gyógyhely igazgatósága
Gleichenbergben.

Laptulajdonos **SAUTTER GUSZTÁV** Felelősszerkesztő **PLEININGER FERENC**

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szállítok Önnek egy legfinomabb, könnyen járó az 1898-ik évi minden uj-tásaival ellátott

elsőrendű pneumatikus

kerékpárt

eredeti angol szerkezettel csak **105 frt** készpénzért, egy évi jótállás mellett.

EHRENWALD LEO
Pozsony.

Meghívó.

Az „I-ső“ Pécsi Veterán és Segélyző-Egylet Tettye-utca 6. számú házában — a melynek összes helyiségeit átalakította és a legnagyobb kényelemmel újra berendezte, légszesz világitással és fedett tekepályával ellátta, — most vasárnap f. hó 5-én versenytekezés, táncz és egyéb kellemes szórakozással egybekötött

fényes kerti ünnepélyt

rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja. **A rendezőség.**

Jég-eladás.

Az **Uj-sörgyárból** naponta a házhoz szállítva

természetes-jég

kapható. Egy vödör ára 10 krajczár. Megrendelhető levelezőlap által.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy miután az idei

asphalt munkálatok

kezdetét vették, a minőségre kifogástalan, áraiban is mérsékelt,

mindennemű magán-megrendeléseket

u. m.: udvarok, folyosók, kapualjak, raktárak, műhelyek stb. burkolását és nedves falak teljes szárazzá tételét jótállás mellett elvállalom.

Szives megrendeléseket kér

Lauber Rezső Pécs

Mária-utca 43. sz.

a magyar asphalt részv. társ. képviselője.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsen, 1898.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20-30 év könti időre készpénzben. Birtokos felmondhat, pénzüstöt nem mondhat fel. Csakély kamattal töké is törlesztetik. Lebonnyoltás leg-rövidebb ide alatt.

— Convertálás belyeg- és illetékmentes. —
Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő okais: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat. 40494

Ingtalan-és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.
Budapest, Váci-körút 38.

Indoklás az egyelőre, mely az ország minden részében, haladékos és a legteljesebb föld birtokok által okmányosorral ajánlja van.

Férfi és gyermek

ruhák, felöltők, tavaszi öltönyök

és

Havelocok

olcsó áron kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

Pécsett,

Király-utca; bazár épület.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országút 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.